

Незнаеш ли че сатира залчила
на тѣй вѣрѣмѣ докарва за,
и за едничка рѣчь горчива
истеглашь заобѣсто?!
или умъ-тъ ти тѣй та блазни
че има кой да т' оцѣни,
и отъ клеветници умрѣзани
да та закрий, и настави? —
не вѣрвай! сѣки ще са начумери
и вмѣсто да са притече
да та закрыли, треснѣто ще ти рече:
се ты ли са намѣри!
за тек' не ма ли дръго какво годѣ,
ами отиде че онедѣ?! . . .
хъ! скрвай днесъ каквото си дребна
махниса не дѣй ма мѣси . . .
ты трѣбаше да си знаиаш
къ кон денѣ, въ кое вѣрѣме с'и . . .
и право! що пишеш ты таккиз' пѣсны?
защо се стихове да прѣкинеш?
на' мыслишь, че хорски-тѣ заны
съ тѣхъ щеш да поправишь?
тежко ти, стихотворче лудо!
ты дѣ си чѣвалъ таккови чѣдо?!
да кажемъ хъ, че ты изокличи
гравителя за неговы-т' злодѣйства,
оплака горко клеты-тѣ семейства;
какво излѣзе отъ твои-тѣ рѣчи? . . .
да ли тез' хищникъ са остави.